

درس یازدهم - سرو سربلند سامرا

در درس گذشته آموختیم متوکل حاکم ستمگر عباسی دستور داد امام هادی (ع) را از مدینه به سامرا بیاورند و همراه امام هادی (ع) فرزندشان امام حسن عسکری (ع) هم آمدند.

نکات مهم درباره‌ی امام حسن عسکری (ع) یازدهمین رهبر و پیشوای شیعیان	
نام	حسن
نام پدر	امام هادی (ع)
القاب	عسکری، زکی
سال و محل تولد	۱۸ ربیع‌الثانی سال ۲۳۲ هجری قمری در مدینه
سال و محل شهادت	۸ ربیع‌الاول سال ۲۶۰ هجری قمری در زندان‌های سامرا
دشمنان	حاکمان عباسی
شهرهایی که در آن زندگی کرده‌اند	مدینه، سامرا (محلّه ی عسکر)
چه زبان‌هایی را بلد بودند	به همه‌ی زبان‌ها مسلط بودند.
محل دفن	سامرا در کنار پدر گرامی شان امام هادی (ع)
نام فرزند	حضرت مهدی (عج)

امام حسن عسکری (ع) همراه پدر به سامرا آمد و ستم‌های حاکمان عباسی مثل: هجوم شبانه به منزل و بازرسی و به هم ریختن خانه را با چشمان خود می‌دید. اما امام هادی (ع) ایشان را خوب تربیت کرد تا راهش را ادامه بدهد و پرچم هدایت مردم را به دوش بگیرد.

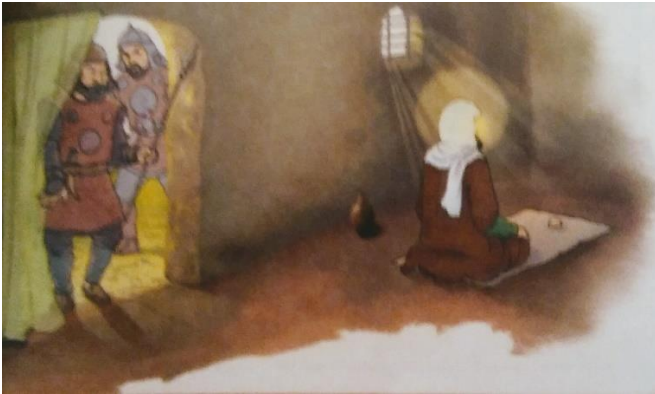
امام هادی و امام حسن عسکری (ع) در سامرا در جای امن و آرام نبودند، بلکه در محله‌ی عسکر یعنی منطقه‌ی نظامیان سکونت داشتند و همیشه تحت نظر بودند.

امام هادی (ع) در زندان بود و سپس به شهادت رسید، امام حسن عسکری (ع) با وجود سن کم جای خالی پدر را پر کرد؛ (هم مراقب مادر و خانواده و هم مربی و راهنمایی مردم و جانشین پدر شد).

از اولین روزهای امامت مورد آزار و اذیت حکومت قرار گرفت و جاسوسان و مأموران خانه‌ی وی را تحت نظر گرفتند تا دوستانش را شناسایی کنند. امام حسن عسکری (ع) مخفیانه به دوستان نامه نوشت و گفت: «وقتی مرا در میان شهر می‌بینید، سلام ندهید و با دست به من اشاره نکنید که جانتان در خطر است.»

حاکمان عباسی حتی حاضر نشدند امام در منطقه‌ی ناآرام عسکر بماند و ایشان را به زندان انداختند.

اخلاق خوب و بی نظیر امام باعث علاقه ی مأموران زندان به امام می شد و با این که حاکمان عباسی بدترین افراد را به کار می گرفتند، اما پس از مدت کوتاهی باز هم مأموران شیفته ی اخلاق امام می شدند.

معجزه ی امام حسن عسکری (ع)

اگر مهمانی برای امام حسن عسکری (ع) می آمد که به زبان های دیگری غیر از عربی مثل فارسی، ترکی و رومی صحبت می کرد، با این که حضرت فقط در مدینه بودند، با هر کس به زبان خودش سخن می گفت که نشان از علم الهی است و در اختیار امامان است.

امام حسن عسکری (ع) می فرمایند:

«بهترین دوست تو کسی است که اشتباه تو را فراموش کند و نیکی تو را از یاد نبرد.» با توجه به این سخن ما نیز باید خوبی دیگران را به خاطر بسپاریم و بدی ها را به دست فراموشی بسپاریم و همیشه «نیمه ی پر لیوان را ببینیم.»

حاکمان عباسی و تبعید امامان به شهرهای دیگر

حکمان عباسی به زور بعضی از امامان را از شهر خود مدینه به جاهای دیگر تبعید کردند؛ مثل: امام کاظم (ع) به بغداد، امام رضا (ع) به خراسان، امام هادی و امام حسن عسکری (ع) به سامرا (محلّه ی عسکر).